

D'Elektricität:

Sin Sie's, Herr Gas? ich wär, 's isch wohr,
Schiengar voriwer gange;
Was geht denn jetz mit Ihne vor?
Sie sin ganz gäl efange!

Un allemol, wenn ich Se sieh,
Thien Sie mir kleiner schine!
's mien halt wohrschinlig d'Breste si,
Nitt wohr, 's hat jeder sine.

Mé meint, me sieht Se geh züe nit,
Wie wenn Se d'Schwindsucht hätte;
Se sàhn grad üs, as wie züer Zit
Ihr' Grossle-n-als, d'Gengquette.

Dr Gas:

Lüegt Sie mich doch jetz nur nitt a
Ne so vo owe-n-awe;
Un Mitleid brücht Se-n-o keins z'ha,
Ich bi no nitt vergrawe!

Uf dem Punkt isch's jetz doch no nitt,
Wo Sie's gern druf wott triwe,
Noch bin ich Meister do bis hit
Un wird's noch lang o bliwe!

Wenn Ihre Liecht jetz o vielleicht
E wenig besser zündet,
So blendet's eim hingege 's G'sicht,
So dass me schier erblindet!

Un viel mehr Geld un Mieih un Zit
Thien Sie doch o abstehle
Mit Ihrer Irrihtung de Lit,
Un thien als erst noch fehle!

D'Elektricität:

Nur 's Urtheil g'sproche nitt so g'schwind,
's macht nitt viel üs im Ganze,

Un wird me-n-als nitt mehr noch blind,
Wenn Sie afange z'tanze?

Scho viel so Irrihtunge hät's
Un nieme-n-isch's züem Schade;
Gehn b'schaüe Se bim Fränkleplatz
Un unter de-n-Arkade!

Gehn b'schaüe Se, eb's nitt schön brennt
Un heiter as wie d'Sunne,
Was Ihre Liecht nie mache kàntt,
Drum thien Sie's eim vergunne!

Un 's ka doch do kei G'stank als gà,
Ka 's Hüs eim nitt azinde
Wie Sie, denn 's isch scho màngmol g'schàh,
Wenn Sie als Luft thien finde.

Un losst jetz endlig d'Stadt emol
Die Irrihtung o mache,
So werde Se erlewe wohl
Noch wunderlige Sache.

Do brücht kei «Fir am Bàngel» meh,
Wie d'Büewe die Lit nenne,
Wenn's Nacht wird, als in d'Gasse geh
D'Laterne mache z'brenne!

Die zinde sich allei als a,
Mitnander alle z'àmme;
Derno isch's üs un nit meh dra,
Sie mien dr Abschied nàmme!

Dr Gas:

Nur g'mach, nur g'mach, so g'schwind geht's nitt,
Sie thüet sich selbst verblende!
Sie macht jo kùm dr erste Schritt
Un will im Rùehm scho ende!